63ste Jaargang No. 5078 DAGBLAD Donderdag 3 April 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8; Willemstad Adres: Conscientiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij ... steeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad: tel. 38.

Stakingen in het Ruhrland

Russische gezant in Athene moet in Moskou komen

Max van Poll naar Djokjokarta

STAKING IN DUITSLAND.

Een staking van één dag, waarbij meer dan 300.000 werklieden betrokken zijn, werkzaam in 171 mijnen van het Ruhrgebied, werd heden uitgeroepen door de vakbonden als protest tegen het voedseltekort (Essen, (AP) 2.4).

STAKING IN DE MIJNEN.

Vele mijnwerkers in het Roergebied zijn in staking gegaan, zodat de meeste van de honderd seventig mijnen uit dit gebied nu stil liggen. De staking ging toch door ondanks, dat de leiders van de vakbonden gisterenavond voor de radio nog een beroep deden, om door te gaan met het werk. Ook de Britse commissaris voor dat gebied William Asbury deed nog een dringend beroep op de mijnwerkers. (Essen, (AP) 2.4).

AMBASSADEUR TERUG-GEROEPEN.

Uit Athene wordt bekend gemaakt dat de Sovjet-ambassadeur, Konstantin Rodionoff is door zijn regering naar Moskou geroepen (Athene, (AP) 2.4).

MAX VAN POLL.

Commissaris-Generaal Max van Poll is heden vertrokken naar Djokjakarta voor een kort oriëntatiebezoek (Aneta, 2.4).

NIEUWE LUCHTLIJN.

De leider van de Venezolaanse postvluchtdienst Kap. Rafael Bethancourt zal Zaterdag a.s. naar Brazilië vertrekken om een luchtverbinding tot stand te brengen tussen Maiquetia (Venezuela) en Rio de Janeiro en Buenos Aires (Caracas, (AP) 3.4).

„LAAT HEM VRIJ".

Franco heeft zich gehouden aan een oude traditie, om in de Goede week als de processie de gevangenis voorbijkomt in Malaga een gevangene de vrijheid te geven. Hij stond toe dat 16 gevangenen zullen worden vrijgelaten, waaronder tien vrouwen. Vroeger was het de gewoonte een gevangene vrij te laten. (Malaga, (AP) 3.4).

GRUNER.

Twee uur lang was de hoge raad in Jerusalem in beraad in zake de quaestie van appel van de Joodse terrorist Dov Be'a Gruner, die ter dood veroordeeld is. (Jerusalem, (AP) 3.4).

DE OPSTAND IN PARAGUAY.

Het Argentijnse Ministerie van Oorlog maakte bekend dat Majoor Generaal Aguirra de leider van die opstandelingen in Paraguay die te Campogrande geïnterneerd is, naar het militaire hospitaal werd overgebracht, aangezien hij aan malaria lijdt. Tevens maakte het Ministerie van Oorlog bekend dat de Argentijnse troepen aan de Argentijns-Paraguayese grens aan het patrouilleren zijn een radiostation van de rebellen ontdekt hebben nabij Ponta-Pora op Argentijns grondgebied. De Argentijnse patrouilles wisten enig materiaal te bemachtigen, doch een gedeelte van de installatie werd door de rebellen vernietigd, die daarna over de grens vluchtten. Het materiaal werd naar Campogrande gezonden, waar de Paraguayaanse troepen geïnterneerd zijn (Rio de Janeiro, (AP) 2.4).

WIJLEN GEORGE HAD BOODSCHAP VAN TRUMAN.

Uit Athene wordt vernomen dat wijlen Koning George van Griekenland een week of drie geleden een persoonlijke boodschap van Truman had ontvangen, waarin deze de belangstelling van de Verenigde Staten voor de Griekse problemen betuigde. Het bericht zegt dat de Koning deze boodschap niet heeft willen bekend maken (Athene, (AP) 2.4).

HET IS MOOI GEWEEST.

Het Lagerhuis heeft gisteren een besluit aangenomen tot beëindiging van het „altijddurend" pensioen toegekend aan de nakomelingen van de Britse zeeheld, een Admiraal Nelson, dat den Britse belastingbetalers in de laatste 141 jaar 700.000 pond streling heeft gekost (Londen, (AP) 2.4).

ONLUSTEN IN INDIE.

Uit Calcutta wordt gemeld dat de politie Dinsdagavond negen maal het vuur heeft moeten openen om ordeverstoringen te herstellen en de menigte uit elkaar te jagen. Het aantal doden en gewonden werd niet bekend gemaakt (Calcutta, (AP) 2.4).

CHINESE MOVEMENT.

Een zegsman van het Chinese Ministerie van Buitenlandse Zaken maakte bekend dat op 31 Maart aan den Sovjet-ambassadeur Andrei Petrof aanzegging is gedaan van het besluit der Chinese regering om het bestuur over Dairen en Port Arthur in de nabij toekomst over te nemen, overeenkomstig de bepalingen van het Chinees-Russisch Verdrag van 1945 (Nanking, (AP) 2.4).

AARDBEVING IN DE PACIFIC.

Het seismografisch station van Boston College, Massachussets, maakte bekend dat er in de Stille Oceaan een sterke aardbeving heeft plaats gehad, dat drie uur geduurd heeft (Weston, (AP) 2.4)

DE PALESTIJNSE QUAESTIE.

Uit Lake Success wordt gemeld dat Rusland, Frankrijk en China hebben toegestemd in de bijeenroeping van een speciale algemene vergadering van de Verenigde Naties teneinde de Palestijnse Quaestie te behandelen, zodat thans Groot Brittannië formeel kan overgaan tot indiening van de zaak. Groot Brittannië zal thans namelijk aan het Secretariaat-Generaal een officiële notificatie indienen, waarna dit lichaam de goedkeuring van 55 leden zal moeten zien te verkrijgen. Men verwacht niet veel tegenstand (Lake Success, (AP) 2.4).

GELD IN PLAATS VAN KRANSEN.

Uit Athene wordt gemeld dat Koning Paul van Griekenland verzocht heeft dat men geen bloemen en kransen zal zenden voor de begrafenis van wijlen Koning George, maar dat in plaats daarvan donaties zullen worden gedaan aan het Fonds tot hulp aan oorlogsweduwen en wezen (Athene, (AP) 2.4).

CABINETSVERANDERING.

Het cabinet van Italië is in vergadering bijeen in verband met de slechte economische toestand van Italië (Rome, (AP) 2.4).

VENEZUELA.

De commissie voor emigratie naar Venezuela zal heden een bezoek aan Rome brengen (Rome, (AP) 2.4).

VEROORDEELD.

Louis Schmidt, alias Kovacs Lajos, werd door het Gooise Tribunaal veroordeeld tot drie jaar internering wegens lidmaatschap N.S.B. Kovacs Lajos was lid van de Nederlandse Radio Omroep tijdens de bezetting (Aneta, 2.4).

SPELLING.

Op 1 Mei as. zullen alle Nederlandse kranten de nieuwe spelling invoeren (Aneta, 2.4).

ROUWSTAKING.

400.000 Noordamerikanen gingen in rouwstaking voor de dood van 111 kameraden bij het mijnongeluk, waarvoor volgens Lewis, hoofd van de Noordamerikaanse Mijnwerkersbond, de regering aansprakelijk is (Aneta, 2.4).

LAATSTE NIEUWS.

Hedenochtend werd Koning George II begraven. Onmiddellijk achter de lijkkist liepen Koning Paul en de zesjarige Kroonprins Constantijn.

Een nieuw voorstel van Vispinsky in zake Duitsland is weer een nieuw struikelblok om het éens te worden. Hij schijnt de zones te willen opheffen, doch er komt geen economische eenheid door zijn plan ((AP), 3.4).

„TIME" OVER LINGGADJATI.

Het tijdschrift „Time" heeft commentaar op Linggadjati. Het is de gewone manier van commentaar leveren. Er wordt opgemerkt, dat het professoren waren, die ontslag namen uit de commissie-generaal. Een der laatste opmerkingen is van een koopman, die maar wat blij is, dat er getekend werd, want nu kan hij weer geld verdienen.

Als biezonder détail meldt men dat zij, die ontslag namen uit de commissie-generaal, niet eens afscheid zijn komen nemen.

U ziet het, de Noordamerikaanse journalistiek houdt van het détail, dat kenmerkend moet heten.

Conferentie Moskou:

Een coordinatiecommissie wordt ingesteld

Clay vertrok maar naar Berlijn

MOSKOU.

Marshall heeft aan Molotov medegedeeld dat wanneer de thans onderhanden zijnde verwijdering van Amerikaanse troepen uit China voltooid zal zijn, er slechts 6180 man personeel van het Noordamerikaanse leger en de marine in China zullen zijn.

Marshall verklaarde dat de troepen die in China blijven dat doen op verzoek van de Chinese regering. Verder zeide hij dat de Noordamerikaanse troepen 3 millioen Japanners uit China naar hun land hebben overgebracht. Toen voegde hij daaraan toe: Wat het lot is van de ongeveer zeven honderdduizend Japanners die door de Sovjets in Mantsjoerije zijn ingerekend heb ik niet kunnen nagaan" (Moskou, (AP) 2.4).

NIEUWS UIT MOSKOU.

Wes Gallagher seint uit Moskou dat blijkbaar de politiek van de Fransen bij de Vergadering der Grote Vier naar een compromis streeft, aangezien Bidault het voorstel van Bevin om een voorlopige regering in Duitsland te vestigen thans heeft ondersteund. Tot nu toe heeft Bidault steeds beweerd dat de instelling van een voorlopige regering in Duitsland, thans prematuur zoude zijn. Op deze plotselinge ommekeer van Bidault werd geen commentaar gegeven.

Overigens zal deze instemming van Bidault niet veel effect sorteren, aangezien alle discussies betreffende een voorlopige regering, Woensdag gevoerd zijn op de basis, dat een zodanige regering niet in werking zal treden voordat de economische eenheid van Duitsland bereikt is. Tot nu toe hebben de Grote Vier juist over dit laatste punt geen overeenstemming kunnen bereiken. De besprekingen over de toekomst van regering van Duitsland duurden vier uur en twintig minuten en eindigden met de verwijzing van de gehele aangelegenheid naar een „coördinatiecommissie" die zal trachten de verschillende punten van overeenstemming te sorteren in een aantal voorstellen. Marshall trachtte te bewerken dat het voorgestelde recht van veto in de Geallieerde Controle commissie bij beslisingen over goedkeuring der handelingen van de Duitse regering zal worden opgeheven aangezien volgens hem zulk een regering nimmer zal kunnen functioneren. Hij wil het zo hebben dat de handelingen en besluiten van de Duitse regering, bij meerderheid van stemmen worden goedgekeurd door de Geallieerde controle-commissie. Molotov verklaarde aanstonds hiertegen te zijn aangezien volgens hem dit het beginsel van eenstemmigheid in de Controle-commissie zou teniet doen. Marshall antwoordde hierop dat in dit in casu het veto-recht aan de leden van de Controle-Commissie werd toegeven, dit zou betekenen: dat er óf niets zal gebeuren, óf dat de Controle-Commissie het aan de Duitsers overlaat om te beslissen. Molotov verklaarde het hiermede niet eens te zijn. Marshall zeide hierop dat hij verwachtte dat er toch iets concreets bereikt zou worden, inzake de moeilijke Duitse quaestie. Hij stelde tevens voor, voor de Controle Commissie richtlijnen op te stellen. Indien allen het over deze richtlijnen eens worden zullen zij onmiddellijk na aanneming in werking treden, anders zullen zij wederom behandeld worden op de volgende vergadering van Ministers.

De andere Ministers waren het hiermede niet eens. Molotov zeide, dat hij gehoopt had dat de nieuwe grondwet voor Duitsland gebaseerd zou zijn op de constitutie van Weimar, behalve dan dat de macht van de president aanzienlijk beperkter zou zijn. Zowel Marshall als Bevin verklaarden dat het type van de grondwet maar overgelaten moet worden aan het Duitse volk zelf (Moskou, (AP), 2.4).

ONAANVAARDBAAR.

Latere berichten uit Moskou melden, dat een compromis voorstel van Marshall inzake de herstelbetalingen door de Russen is verworpen. Berichten uit Moskou melden dat Marshall niet verder zal gaan.

CLAY VERTROKKEN UIT MOSKOU.

De opperbevelhebber van de Amerikaanse bezettingstroepen ter conferentie te Moskou aanwezig heeft gisteren plotseling die stad verlaten. Er was geen

CLAY

Verliet Moskou.

commentaar op zijn vertrek, men denkt dat zijn verblijf in Moskou verder niet noodzakelijk wordt geacht. Hij was een der voornaamste adviseurs van Marshall, er wordt daarom in het vertrek van Clay een bewijs gezocht voor de opinie als zouden de Amerikanen geen hoop hebben, dat de conferentie nog veel zal bereiken. Clay vertrok per speciaal vliegtuig naar Berlijn.

Taak der Katholieken in Engeland

Belangrijk ogenblik in de geschiedenis de Kerk sedert de Hervorming.

De Labourpartij en het continent.

Douglas Woodruff, de hoofdredacteur van het bekende Engelse katholieke weekblad „The Tablet", heeft op ons verzoek voor de lezers van „De Tijd", een belangwekkende beschouwing geschreven over de positie van de Katholieke Kerk in Engeland. Zijn gezaghebbend oordeel over deze quaestie zal bij onze lezers ongetwijfeld en gunstig onthaal vinden.

Een belangrijk ogenblik is aangebroken in de geschiedenis van de Katholieke Kerk sedert de Hervorming. Beschouwt men de Engelse geschiedenis, dan is het duidelijk, dat elke halve eeuw sedert de dagen der actieve vervolging een grote verbetering gebracht heeft in het lot der Katholieken.

Na 150 jaren van actieve vervolging, van het midden van de zestiende af tot het begin van de achttiende eeuw, begon men met de afschaffing van de tegen Katholieken gerichte penale wetten. Maar nog in achttienhonderd kon men zelfs het denkbeeld van een volledige Katholieke emancipatie niet opperen in het bijzijn van George III, daar dit voldoende was om een van zijn aanvallen van waanzin te veroorzaken. Een halve eeuw later, toen de Paus de Katholieke Hiërarchie herstelde in 1850, was er een sterke anti-papistische agitatie en nam men een wet aan, volgens welke het aan Katholieke bisschoppen verboden was zich te noemen naar Engelse steden. Maar de Paus herstelde de Hiërarchie, omdat de emancipatie der Katholieken een voldongen feit was geworden en omdat alle bekeringen, die voortvloeiden uit de Oxford Beweging, ten goede waren gekomen aan de Katholieke Kerk.

Was de Kerk veel sterker in 1850 dan in 1800, in 1900 was haar kracht nog meer toegenomen. En toch achtte de toenmalige Engelse regering het nodig, in 1908, ter gelegenheid van het Eucharistisch Congres in Londen, kardinaal Bourne te verzoeken de voorgenomen Sacramentsprocessie door Londen niet door te laten gaan uit angst voor gewelddpleging van de kant der protestanten.

Heden, veertig jaren later, heeft die oude protestantse mentaliteit veel van haar kracht verloren en valt wederom een belangrijke groei te constateren van de katholieke invloed in de wereld der ideeën. Niemand zou er vandaag over denken een symposium van verschillende gezichtspunten te organiseren zonder Katholieke deelneming. Dit is niet slechts te danken aan het cumulatief effect van een aanzienlijk aantal Katholieke schrijvers in de honderd jaren tussen Newmans bekering en onze eigen dagen. Belangrijker dan de invloed van schrijvers als Chesterton, Belloc, Dawson, is die ontwikkeling in de wereld, welke de Katholieke leer zo onmiddellijk betrokken heeft in vraagstukken van algemeen publiek belang. De groei van wat men pleegt aan te duiden met het woord „ismen" of ideologieën heeft het Engelse onmogelijk gemaakt nog langer te zeggen, zoals zij dat in de vorige eeuw deden, dat godsdienst en politiek absoluut van elkaar gescheiden gehouden dienen te worden. Toen de oorlog uitbrak, waren de propaganda-organen van de regering maar al te blij een zo volledig mogelijk gebruik te maken van het robuste patriotisme en het anti-Nazisme van de eerbiedwaardigen Kardinaal Hinsley.

Misschien maakte de godsdienstige afdeling van het Ministerie van Inlichtingen een te ruim gebruik van Katholieken, omdat Hitler zo anti-Katholiek was. In vele landen met een uitgebreide Katholieke bevolking werd Brittannië te uitgesproken weergegeven in de termen van Kardinaal Hinsley; en deze Katholieke bevolkingsgroepen zijn sindsdien onvermijdelijk teleurgesteld, toen de tweede helft van de oorlog leidde tot een Brits bondgenootschap met de Sovjet en een daaruit voortvloeiende golf van pluimstrijkerij voor Moskou, welke laatste mening Engelsman een nuttiger bondgenoot toescheen dan de Katholieke Kerk.

In 1940 toonden de Engelse protestanten zich meer bereid samen te werken met de Katholieken voor de gezamenlijke verdediging van Christelijke grondbeginselen dan ooit te voren. Maar deze wittebroodsweken waren van korten duur daar de protestanten zich terugtrokken, niet formeel, maar, in feite, toen duidelijk werd, dat in geheel Europa het Vaticaan en het Kremlin vijandig tegenover elkaar stonden: en de protestantse leiders wensten de deur open te laten voor samenwerking met de Russische-Orthodoxe Kerk, door middel van welke laatste, naar hun op nogal ijle gronden rol konden spelen bij het verminderen van Moskou's vijandschap tegenover den Christelijken godsdienst.

In het afgelopen jaar zijn wij een nieuw stadium binnengetreden. De Britse publieke opinie is weliswaar nog steeds ver achter bij de Amerikaanse, maar men heeft voortdurend teleurstelling gevoeld over de houding van Sovjet-Rusland en het besef, nog onvolledig, maar steeds groeiend, heeft veld gewonnen, dat er gedurende de oorlogsjaren heel wat nonsens was verkondigd en geloofd, nonsens, welke hierop neerkwam, dat de Russen hun wereld-omvattende philosophie en politiek zouden hebben prijsgegeven. Het verhaal van Polen heeft de ogen open doen gaan bij vele Engelsen, die oprecht geloofd hadden, dat een heel ander resultaat het gevolg zou zijn van de te Yalta gedane concessies. Naarmate mensen als Churchill de diepte van de kloof, welke de Communisten scheidt van de

het nieuws van vandaag

De conferentie van Moskou trekt nog belangstelling. Gisteren hebben de heren vier uur lang geconfereerd en kwamen zij niet veel verder, het wordt nu verwezen naar een coordinatie-commissie, doch ieder zal begrijpen dat het moeilijk is zulke ver uiteenlopende opinies te gaan coordineren.

In ieder geval had deze conferentie van meer als vier uur dan toch een beetje succes ook al is het een verwijzen, het is nog een verschuiven van de moeilijkheid en geen oplossen.

Intussen komt hedenmorgen het bericht binnen, dat de militaire adviseur van Marshall de opperbevelhebber van de bezettingstroepen der Amerikanen in Duitsland inmiddels Moskou maar heeft verlaten en per speciaal vliegtuig ging hij naar Berlijn zijn standplaats terug.

Er is nog geen verklaring, natuurlijk meent men, dat de man maar de koffers heeft gepakt, daar de zaak toch niets uithaalt daar in Moskou. Dit is de simpelste oplossing, maar daarom nog niet zeker de juiste oplossing.

Het zou b.v. kunnen zijn, dat zijn tegenwoordigheid in Duitsland nodig is, nu de mijnwerkers van het Roergebied het werk er bij neer gelegd hebben en op die manier meer eten willen krijgen. Ze waren gisteren niet tot hervatten van de arbeid te overwegen.

Een ander bericht meldt, dat de Russische gezant in Athene naar Moskou is moeten komen, waarschijnlijk wil zijn Russische regering goed op de hoogte zijn van de toestanden in Griekenland en wil men daar in Moskou goed weten, hoe het volk reageert op de aanbieding van hulp door Truman in het congres gedaan.

De quaestie Palestina zal dan toch werkelijk voor een speciale vergadering van de Verenigde landen behandeld worden, er schijnt geen oppositie tegen dit voorstel van Engeland te verwachten en na enkele dagen van peilen naar de opinies zal Engeland nu formeel een verzoek om een buitengewone algemene ledenvergadering van de „U. N.O." van de Verenigde landen gaan vragen, met als enig punt op de agenda: de quaestie Palestina, waarvan Engeland zijn mandaat wil overdragen aan de Verenigde landen.

De quaestie komt té vlug daar de Verenigde landen nog geen legermacht hebben, de eerste proef zou Japan zijn, doch daar is men nog niet zo ver, ook al riep MacArthur om een spoedige vrede.

Bovendien komt de quaestie ongelegen, in verband met de oliebelangen en in verband met het stille grote conflict Rusland en de Westerse mogendheden.

Verder is het rustig op de wereld.

Westerse beschaving, beter begrijpen en verkondigen, worden de Engelsen er toe gedreven, grotere waardering te tonen voor de Christelijke grondbeginselen van die beschaving. Vele Engelse liberalen, zoals bijv. Prof. Gilbert Murray, die twintig of vijf-en-twintig jaar geleden openlijk anti-Katholiek waren, zijn vriendelijk gezind ten opzichte van de Kerk, daar zij begrijpen, dat er een natuurlijk bondgenootschap bestaat tussen de Engelse Liberalen en de Katholieken.

Het grote struikelblok voor een meer openlijke steun aan alle Christelijke partijen in Europa is de grote kracht van de simpathie van de Britse Labourpartij voor de socialisten op het continent. Sedert lange tijd is zij gewend haar oordeel omtrent de Kerk in Europa te ontlenen aan socialisten op het vasteland van Europa: en zij heeft den ingekankerden godsdienstsbaat van partijen als de Weense socialisten en Spaanse socialisten onderschat. Dientengevolge staat zij zeer vijandig tegenover alle partijen, die zich Christelijk noemen, hoe democratisch en vooruitstrevend hun program ook moge zijn. Dit is een bittere pil voor Engelse Katholieken, die ononderbroken getuige zijn van de strijd in de Britse Labourpartij, de strijd namelijk tussen diegenen, die voortgekomen zijn uit Marxistische kringen en hen, die stammen van Liberalen of Christelijken huize. De Britse Labourbeweging heeft evenveel gemeen met de Christelijke democratische partijen als met de Sociaal-democraten.

De heer Attlee bijvoorbeeld staat in zijn persoonlijke zienswijze veel dichter bij een Christelijk democraat op het Europese vasteland dan bij een sociaal-democraat. Ongelukkigerwijze plegen zich de journalisten van de progressieve partijen in Engeland niet in warme bewoordingen te uiten over enig Christelijk onderwerp. Talloze plaatselijke Labourpartijen zijn oorspronkelijk voortgekomen uit afgescheiden Protestantse milieu's: maar het Christendom der afgescheiden Protestanten heeft altijd vijandig gestaan tegenover den Paus. En vandaag staat het Engelse protestantisme tegenover de vraag of het de Katholieke Kerk op het vasteland van Europa een goed hart moet toedragen of niet. Zonder cynisch te willen zijn kan de kenner der Engelse geschiedenis er op wijzen, dat de Engelsen in hoge mate de gave bezitten hun werkelijke belangen te onderkennen en te volgen voor het te laat is. En het als is, dat vandaag voor het eerst sinds de reformatie de belangen van Groot-Britannië samenvallen met de belangen van de Katholieke Kerk in Europa, dan mogen wij verwachten, dat de Engelsen hun voormalige vooroordelen zullen begraven, hoe diep deze vooroordelen ook geworteld mogen zijn.

Moge het al waar zijn, dat er heel wat verwarring geheerst heeft en zelfs een bereidheid den vijand ter wille te zijn door zich onverschillig te tonen ten opzichte van het lot van vrienden, men kan dit beschouwen als een tijdelijk stadium, het gevolg gedeeltelijk van vermoeidheid, gedeeltelijk van onwetendheid, maar ook het gevolg, naar wij moeten toegeven, van de gangbaarheid van een zekere materialistische levensbeschouwing.

Materialistisch georiënteerde Engelsen kunnen gemakkelijk materialistische idealen begrijpen van het soort waarin de communisten geloven. Een groot aantal van hen was bereid grenzeloze wreedheden, zoals de deportaties die zij als onderdeel van het Sovjetstelsel leerden kennen, door de vingers te zien, daar deze immers slechts betreurenswaardige en voorbijgaande verschijnselen waren in de loop van een proces, dat ten doel had een betere levensstandaard te scheppen voor de massa's. Zij zouden deze dingen niet door de vingers gezien of goedgepraat hebben, indien zij plaats gevonden hadden onder het leiderschap van de Orthodoxe Kerk of een Christelijken Czaar, evenmin als zij het tolereerden van een Turksen Sultan een mensenleven geleden.

Dit materialisme vormt het voornaamste struikelblok voor de verspreiding van het Katholicisme in Groot-Britannië. De eerste vraag gesteld door mensen van ongetwijfeld goede wil omtrent de Kerk is niet of haar openbaring de waarheid is maar wat de invloed van de Kerk zou zijn op de sociale politiek. En het is uiterst moeilijk hen te doen begrijpen dat, indien de openbaring niet de waarheid is, het een vergissing moet zijn haar aan te moedigen, maar dat, als deze openbaring wel waar is, sociale politiek beoordeeld moet worden naar haar waarde voor de godsdienst, als het doel van den mens; en niet godsdienst naar haar nut voor sociale of politieke programma's.

In de protestantse kerken hebben de bedienaren van de godsdienst over het algemeen wat men „liberaal Christendom" noemt achter zich gelaten en zijn zij weer leerstellig geworden. Karel Barth heeft op hen een grote invloed. Maar het algemene publiek, dat zeer zelden de protestantse kerken bezoekt, zal de grootste zalen vullen om te luisteren naar bisschoppen en andere geestelijke hoogwaardigheidsbekleders (van de Engelse staatskerk, noot van vertaler), mits zij spreken over sociale vraagstukken.

En dit laatste is een bewijs, dat het Engelse protestantisme, dat meer dan drie eeuwen zo buitengewoon rijk is geweest aan theologische discussie en doctrinaire variaties, vandaag gezonken is tot een zeer laag peil. Het is nauwelijks overdreven te zeggen, dat sinds het gedwongen kerkbezoek in het leger is afgeschaft (1945), alleen nog de Katholieken in volle sterkte aantreden voor kerkbezoek. En het geldt misschien in nog sterkere mate van het land in zijn geheel, dat het dienen van God in de oude kerkelijke betekenis meer en meer een Katholiek privilege wordt; dat zij en zij alleen hun kerken kunnen vullen en dan ook inderdaad vullen.

Maar Engeland bezit veel meer mensen dan men gewoonlijk wenst toe te geven, die in enigerlei betrekking staan tot de Katholieke Kerk, mensen, die niet praktiserend Katholiek zijn; gezinnen die losgeraakt zijn van de Kerk en die toch weten, dat zij Katholieke gezinnen zijn. Soms betekent dit een blijvende antipathie, maar soms ook een blijvende aantrekkingskracht en tenslotte een terugkeer. De praktiserende katholieken wonen meer in de steden dan op het land, en voornamelijk in Londen, Glasgow en Liverpool. Maar zij zijn heden over het algemeen voldoende in aantal om naar waarheid te kunnen zeggen, dat gemiddeld iedere Engelsman wel een katholiek familielid of vriend heeft. Wij zijn in volledig contact met de gehele bevolking. Dit laatste besef heeft onder Engelse Katholieken een wijd verspreid gevoel geschapen, dat zij zich meer moeten inspannen dan hun vaders en grootvaders, omdat hun land zich bevindt in de buitengewone en in zekere zin tragische positie, de leiding te moeten nemen onder de Europese landen bij het herstel van de Christelijke opvattingen omtrent de maatschappij, en dat het deze belangrijke internationale positie inneemt tegen de achtergrond van een dringende crisis in een tijd, waarin het zijn eigen houvast aan deze Christelijke opvattingen zo slap en zo onzeker heeft laten worden.

Engelse Katholieken geloven dat hun land, zelfs in wereldsopzicht, veel sterker zou zijn en zijn beleid veel duidelijker en werkdadiger, indien zijn leiders in grotere mate de invloed toonden van een leerstellig Christendom.

Londen, Februari.

Douglas Woodruff.
„De Tijd".

Witte Donderdag

Lof- Dank- Zoen- en Smeekoffer.

In de geest bestijgen wij dezer dagen, vooral op Goede Vrijdag de Calvarieberg om getuige te zijn van het bloedige Kruisoffer van den Zoon van God voor het heil der wereld, het leven der mensheid, het eeuwig welzijn van ons allen en ieder van ons.

Ieder van ons kan met Sint Paulus zeggen: De Zoon van God heeft mij bemind en daarom Zich zelf voor mij opgeofferd (Gal. 11.20)

Christus heeft zijn Leven voor ons gegeven en is voor ons de vreselijke Kruisdood gestorven opdat wij zouden leven bij en in God in de verheven en onuitsprekelijke gemeenschap met God, hier door de genade, hiernamaals in de eeuwige glorie.

Christus heeft, hangend aan het Kruis, Zich zelf, in de hevigste pijnen en smarten, aan zijn Hemelsen Vader geofferd als het grootste lof- dank- zoen- en smeekoffer, dat aan God gebracht kan worden.

Door het Kruisoffer gaf de Heiland oneindige eer en glorie aan God, bracht Hij God dank voor alles wat de goede God ons gedaan en geschonken heeft, verzoende Hij den verbolgen God met de zondige wereld, smeekte Hij af en verdiende voor ons een overvloed van genaden.

Maar Christus heeft het iedereen mens mogelijk willen maken om God naar waarde te loven en te danken; vergelding te geven voor de persoonlijke beledigingen, door zijn eigen zonden aangedaan; met het volste vertrouwen God vergiffenis te vragen en gunsten en genaden van de hemel af te smeken.

Dit heeft Christus ons mogelijk gemaakt door de instelling van het heilig Misoffer.

Door deze verheven en voorname instelling van Christus wordt het heilig Kruisoffer op onze altaren tegenwoordig gesteld, zodat iedereen die gelooft en van goede wil is, daarbij tegenwoordig kan zijn, daaraan deelnemen en met den Priester aan God kan opdragen.

Hiermee voldoen wij aan onze grote verplichting om aan God een lof- dank- zoen- en smeekoffer te brengen.

Wij kunnen God niet genoeg loven en danken en smeken en vergiffenis vragen.

Wij moesten dit altijd doen, zoals wij altijd moeten bidden en nimmer ophouden te bidden.

Eigenlijk zouden wij daartoe iedere dag de H. Mis moeten bijwonen, maar de Kerk heeft uitspraak gedaan dat wij aan onze verplichtingen voldoen met enkel op Zon- en Feestdagen tegenwoordig te zijn.

Maar dit is dan ook een grote verplichting en kunnen wij op die dagen de H. Mis niet zonder tamelijk grote reden verzuimen zonder groot kwaad te doen.

Helaas zijn er Katholieken en hier zelfs velen, die aan deze grote verplichting te kort komen, zich om geringe reden of zonder reden de H. Mis verzuimen.

Laten zij wel bedenken dat zij daardoor te kort schieten aan hun grote verplichting God te loven en te danken, te bidden en te smeken zoals wij zondige mensen dat den groten en goede God moeten doen, en eigenlijk nog veel meer moesten doen.

Laten wij trouwe, nederige en gehoorzame kinderen zijn van God en van Zijn Kerk en minstens onze grote verplichting van Mishoren vervullen opdat God over ons tevreden zij, ons vergeve, ons zegene en belone.

Het te doen is in ons eigen voordeel, het te laten in ons eigen nadeel, hoewel om Gods zegen die wij verliezen, en Gods straf, die wij verdienen.

Maar niet alleen uit eigenbaat maar vooral uit liefde voor onze goede Vader wil wij minstens onze grote verplichtingen in het biezonder die van het Mishoren, vervullen.

R.B.

Passietijd

WITTE DONDERDAG.
DE LIEFDE TOT AAN HET EINDE.

„Waar vriendschap, waar liefde heerst, daar is God. Christus liefde heeft ons tezamen gebracht. Jubelen en juichen willen wij in Hem.

Vrezen willen wij en beminnen den levenden God. En met een zuiver hart willen wij elkaar beminnen. Waar vriendschap, waar liefde heerst, daar is God. Omdat wij dan met elkaar verbonden zijn zorgt, dat wij in den geest niet van elkander gescheiden worden. Het boze twisten houde op, wijken moet de onenigheid. En in ons midden wone Christus, God. Waar vriendschap, waar liefde heerst, daar is God. Uw Aanschijn, heerlijk stralend. Wat een vreugde, onmetelijk groot en rein. Door de eeuwen grenzeloze wijdten heen. Amen" (Bij de voetwassing).

De heilige Eucharistie is de vrucht van het Kruis. Wij zullen derhalve het Geheim des Altaars des te meer nabij komen en aan Zijn genade en zegeningen des te meer aandeel hebben, als wij in liefde en gelovige overgave met den Heiland het kruis omhelzen: „Het zij verre van ons, ons in iets anders te beroemen dan alleen in het Kruis van onzen Heer Jezus Christus" (Introitus). Zo zou het moeten zijn.

In werkelijkheid echter vluchten wij het kruis en onttrekken ons eraan, zoveel wij kunnen. Wij zijn ontevreden over het kruis, dat ons is opgelegd, wij twisten met God. Wat een Christendom. Daarom blijft ook het Geheim van de heilige Eucharistie voor ons een gesloten boek en komen wij niet tot de liefde, die wij de heilige Eucharistie, het Sacrament der liefde verschuldigd zijn.

„In Hem is ons heil, ons leven, onze verrijzenis" (Introitus). In Hem, die in het tabernakel onder ons woont, voor ons bidt, Zich offert, ons bemint. „Gelukkig, die in Uw huis wonen, Heer" (Ps. 83, 5).

GOEDE VRIJDAG.

Jezus sterft aan het kruis.

De rouw-Vrijdag van de Kerk, van de gelovigen. In het middelpunt van de liturgische plechtigheid staat het Kruis, waaraan de Heer, gehoorzaam aan het gebod van den Vader, Zijn leven voor ons zondaars opoffert. „Hij heeft mij bemind en Zich voor mij overgeleverd" (Gal. 2, 20).

Jezus sterft in onze plaats. „Ons lijden droeg Hij en onze smarten (d.i. de straffen, die wij voor onze zonden verdiend hadden) nam Hij op Zich. Wij hielden Hem voor een melaatse, voor een, dien God geslagen en vernietigd heeft. Hij echter is gewond omwille van onze misdaden. Hij is geslagen om onze zonden. Om ons de vrede te geven (d.i. opdat wij de verzoening, de gemeenschap met God zouden hebben), heeft de tuchtiging Hem getroffen, en door Zijn wonden werden wij genezen. Wij allen zijn als schapen afgedwaald: iedereen week van zijn weg af. Toen legde de Heer op Hem ons aller misdaden" (Is. 53, 4 volg.).

De belediging van God, die in de zonde ligt, kan geen sterveling uitboeten, zelfs geen Engel. „Zoek niet naar een broeder (mens), die U verlossen kan, maar naar den Ene, die ver boven uw natuur uitsteekt" H. Basilius). Hij staat boven allen, daarom kan Hij allen verlossen. Hij nam onze schuld op Zich. Hij verscheurde de schuldbrief, die tegen ons getuigde, en hechtte hem aan het Kruis (Col. 2, 14). „Wij zijn (uit de gevangenschap van de zonde, van Satan, van de eeuwige hel) vrijgekocht, niet met vergankelijk zilver of goud, maar met het kostbaar Bloed van het onbevlekte Lam" (I. Petr. 1, 18).

„Door Zijn wonden zijn wij genezen." Wat Hij lijdt, hadden wij verdiend en hadden van rechtswege wij te lijden. Hij neemt het lijden, dat wij verdiend hadden, van ons af, omdat wij toch nooit voldoening konden geven en ons de vergeving en de verlossing verkrijgen. Hij draagt, wat wij uit moesten boeten, in Zijn eigen Lichaam Zijn eigen Lichaam en Zijn eigen Ziel. „Een groter liefde heeft niemand, dan deze is, dat iemand zijn leven geeft voor zijn vrienden" (Joh. 15, 13). En eerst voor zijn vijanden? Dat deed Jezus.

Jezus sterft voor ons, voor mij persoonlijk. De dood is de soldij der zonde. Al de gevolgen der zonde, alle smart, alle ellende van het leven verenigen zich in de dood. Gods rechtvaardigheid heeft in niets zo diep en zo tastbaar den mens aangegrepen als in de angst en de huivering voor de dood. Voor de dood beeft ieder schepsel. Niets is zo zeer de natuurlijke straf voor de zonde als de dood, die geweldadig de draden door snijdt, die de ziel aan het lichaam en aan de aarde verbinden; immers de zonde heeft eerst de band verbroken, waardoor zij met God verbonden was. En Hij, onze Heiland, begeeft Zich, om onzentwille, vrijwillig in de dood. Dat is Zijn liefde, „sterk als de dood". De meest schrikwekkende uitdrukking van goddelijke rechtvaardigheid, de dood, wordt de hoogste daad van Zijn liefde. Zijn diepste lijden wordt het hoogste bewijs van Zijn liefde tot ons, tot mij.

Jezus sterft voor ons. Hij offert Zijn Lichaam. En door Zijn Lichaam te offeren, heeft Hij het lichaam der mensheid het lichaam des doods, waar de zonde in woont, aan het Kruis geslagen. Hij heeft onze zondige natuur in de reinigende, voldoening-gevende gloed van Zijn offervuur, in het reinigende, genezende bad van Zijn Bloed gedompeld: zij komt er herboren, rijp voor het kindschap Gods en voor de eeuwige verheerlijking, weer uit te voorschijn.

Jezus sterft voor ons, in onze plaats, Geheimvolle orde. De onrechtvaardige zondigt, de Rechtvaardige wordt gestraft. De schuldige begaat de misdaad, de Onschuldige boet haar uit. De Heer voldoet voor wat de knecht misdaan heeft. God neemt op Zich, wat de mens verschuldigd is. Mijn ongerechtigheid, en Gods gerechtigheid en liefde. Dat doet God voor mij. Wat doe ik voor Hem?

Aanvang der ceremonie's en Processie: St. Annakerk: 8 uur; Pietermaai: 7.00 uur; St. Familia: 7.00 uur en Groot Kwartier 7.30 uur.

In alle kerken is er om 3.00 uur n.m. Kruisweg-oefening in de Papiamentse taal. Kruisweg-oefening in de Nederlandse taal: te Groot Kwartier om 4.00 uur nm.: en voor de Radio om 5.30 uur n. m. De Donkere Metten zijn als op Witte Donderdag.

VASTEN.

Toen wij nog kleine jongens waren, pet op en lange zwarte kousen met elastieken aan, overschoenen met haakjes en een matrozenpak met grote braniekraag, stonden wij iedere morgen om half zeven buiten de deur om te gaan misdienen bij de Zusters van het Gesticht. Zomer en winter, regen of zonnige Meidag; wij stapten door de lege straten, waar een enkele straatlantaarn brandde of waar het eerste morgenlicht loodkleurig binnenviel.

Als we dan gediend hadden in de kleine kapel waar alles glansde en waar het altaarlinnen zo wit was als de sneeuw tegen dennenbomen, kregen wij in de spreekkamer een kop warme melk en een paar schuimpjes, die wij graag naar binnen werkten. Dan ging de deur met een koperen ketting open: wij sprongen de drie treden hoge hardstenen stoep af en holden naar huis.

Maar in de Vasten, die lange weken vol weemoed en geur van gebakken bokking en een stille ven van hyacinten en paarse misgewaden, kregen wij wel de schuimpjes, maar steeds daarbij de vermaning van de kleine zuster-kosteres met haar ogen groot achter de glimmende brilleglazen, dat het Vasten was en dat de schuimpjes in het trommeltje moesten. Wij hadden liever onze vingers afgebeten dan ook maar het kleinstje stukje van die rose schuimpjes.

Het was een hartstocht om zo veel mogelijk snoep te bewaren. Met geestdrift deden wij de boodschappen bij bakker en kruidenier en wij waren trots als des Zondags het trommeltje boordevol was. Als wij de zuster-kosteres met vurige lichtjes in de ogen het verhaal van onze jongensachtige en heldhaftige verstervingen konden doen, was het alsof God de Vader zelf op onze schouder klopte.

— Nu is het weer Vasten. En hoevelen van ons steken de ene sigaret met de andere aan?

Nijdas.
(De Gelderlander).

CURAÇAO

MORGEN GEEN KRANT.

Zoals gebruikelijk zal morgen Goede Vrijdag onze krant niet verschijnen.

VASTENDAG.

Goede Vrijdag is vasten en onthoudingsdag voor allen. Het is slechts eenmaal geoorloofd een volle maaltijd te gebruiken. Gebruik van vlees en vlees saus is niet toegestaan.

WIJDING H. OLIËN.

De wijding van de H. Oliën kon dit jaar van wege de ongesteldheid van de Apostolisch Vicaris niet plaats hebben in de Kathedraal, doch het was Mgr. Verriet gelukkig mogelijk de H. Oliën privatim in het Hospitaal te wijden.

VERTREK VAN MR. DR. DA COSTA GOMEZ.

Gisterenavond waren veel vrienden en bekenden van den „Doctoor" op het vliegveld Hato bijeengekomen, om afscheid te nemen van onze gezant in Den Haag, o.a. merkten we op den heer Roozendaal, voorzitter van de Katholieke Partij, de heer Corver gouvernementssecretaris en veschillende leden van het comité, dat de heer Davelaar in het leven riep bij gelegenheid van de ontvangst van de parlementaire commissie. Men stond er over verwonderd, dat wij reeds gisteren een foto van het vertrek konden publiceren, waarop men toch duidelijk de heer Gomez ziet staan gereed om in te stappen.

Naar we nog vernemen is het niet zeker, hoe lang de heer Gomez in Nederland zal verblijven.

SYNAGOGEDIENSTEN.

Synagoge „Mikvé Israël", Columbusstraat.

Vrijdag, 4 April: Sjabbat- en Pésach-avonddienst te 18.30 uur.

Na afloop Hagada-voordracht op de binnenplaats van de Synagoge.

Zaterdag, 5 April: Ochtenddienst met predicatie te 8.30 uur. Geen middagbijeenkomsten.

EXAMEN „ST. GENESIUS".

Geslaagd als kantoorstenografe in de Engelse taal (100 lettergrepen):

Louise Brandao, Finita Capriles, Victoire Hirschberg, A. C. Perret Gentil, Elodie Tangel. Afgewezen: geen.

In de Spaanse taal (100 lettergrepen): Sra Angela Salas, Ana Rabinovich, D. J. Herrera. Afgewezen: geen.

In de Nederlandse taal (130 lettergrepen): Eugenie Hooten, Marie Mariënboer, Johandas Ramdayal, Gladys v.d. Weert, Alcira Martina. Afgewezen: geen.

Als Typiste: Nelly May, Elisabeth Penso, Magda Schoop. Afgewezen: geen.

DE K.L.M.-VLOOT GROEIT.

De luchtvloot van het Westindisch Bedrijf zal eerdaags worden uitgebreid met een Douglas DC-3. Men verwacht dat het vliegtuig, onder commando van gezagvoerder J. H. Eilders, op 10 April as. uit Amsterdam zal vertrekken. De route is bepaald via Lissabon, Villa Cisneros, Freetown, Natal, Paramaribo, Curaçao. De machine wordt op 14 April om 14.50 uur plaatselijke tijd te Paramaribo en op 15 April 12.30 uur plaatselijke tijd te Curaçaose verwacht.

Voor de oversteek van Freetown naar Natal zal het toestel 4700 liter benzine aan boord nemen. Uit Den Haag wordt gemeld, dat de twee Seabee-toestellen voor Suriname binnen zeer korte tijd kunnen worden verwacht en van Amerika rechtstreeks naar Curaçao, en vandaar naar Paramaribo zullen worden gevlogen.

NAAR NEDERLAND.

Gisteren vertrok per vliegtuig naar Nederland: Majoor Vos.

We wensen hem een goede reis.

HET R.A.O.-WERK.

Zoals we reeds eerder meldden, is in het kamp Suffisant het R.A.O.-werk aangevangen door en voor de met de Bloemfontein gearriveerde Rijkstroepen, Thans bereikt ons het bericht, dat de naam R.A.O. is vervangen door Welzijnszorg en Sociale zorg en dat als hoofd voor deze afdeling is aangewezen voor Curaçao en Aruba de res. 2e Luitenant A. A. J. Janse, Waterfort.

Het contactadres voor Suffisant blijft: Sergeant-Majoor A. Cloo, Kamp Suffisant, telefoon 5220. Er is gebleken dat bij de soldaten veel behoefte bestaat aan goede lectuur. Wie boeken en of tijdschriften ter beschikking wil stellen, gelieve een van beide bovengenoemde personen op te bellen of een briefkaartje te sturen, waarna de lectuur prompt wordt afgehaald.

Bij voorbaat namens de jongens onze dank.

WAAROM WIJ VRAGEN OM EEN OUDERDOMSVERZEKERING.

Curaçao zou een land zijn waar alle mensen gelukkig moeten zijn, daar hier de oorlog niet merkbaar is en de mensen geen ellende gezien hebben, Curaçao heeft voorspoed, doch niemand weet of die voorspoed aan zal houden.

Ons volk had zich nog veel te verschaffen, men woonde in steegjes en gangetjes, in ellendige krotten en nog is die toestand niet geheel hersteld, het was geen volk met een bezittende middenklasse.

Er was tegenstelling op grond van het bezit, die gelukkig nooit door een communistisch getinde volksleider is uitgebuit. Geen geschreeuw gelukkig van Marxistische leuzen. Mgr. Niewindt heeft er wel voor gewaarschuwd, Wist U dat die eerste bisschop van Curaçao waarschuwde voor de mogelijkheid van communisme op Curaçao? Nu is de welvaart gekomen, er groeit een bezittende klasse, de handel zag opkomende figuren, doch ook in de industrie zag men mensen die vooruit kwamen en die bereikten het ideaal van de pauselijke encyclieken" een eigen dak boven het hoofd".

Wie echter zal ontkennen, dat er bij velen het geld door de handen is gestroomd, zonder dat er een blijvend bezit achterbleef? Er is gewezen op té grote verkwisting, té grote vermaken, té geweldige feesten, té verre sportreizen enz. enz., deze litanie is U toch ook bekend? Het feit blijft staan, dat het geld is weggestroomd, weggegooid aan prullen voor de mode, en te chieke wagens, té dure meubels, té grootse feesten met taarten die zes verdiepingen hadden, terwijl het huis nog niet eens een verdieping had, er geen slaapkamer voor de kinderen was. Fel hebben we geprotesteerd tegen die hoofdambtenaar, die ziende hoe vrolijk de Curaçaoënaar is, het nodig vond om te zeggen „laten we die mensen toch rustig in hun huisjes wonen, ze zijn immers tevreden"

Het volk moet leren sparen, het is niet waar dat dit volk niet zou kunnen sparen, er zijn er die hun verzekering hebben. Er zijn die hun begravenis fonds kennen, men spaart bij Isla en bij Lago en het is een weldaad, dat onze grote industrieën daarmee begonnen zijn voor ons volk.

Er kan meer gedaan worden, er zou eigenlijk een verplichte ouderdomsverzekering moeten bestaan, goed opgezet. Het kapitaal moet safe zijn natuurlijk. Het gouvernement kan het beste deze zaak aanpakken, in de vorm van een V.O.V. een vrijwillige ouderdomsverzekering. We zien al auto's door de stad en door de cunucu rijden met grote reclameborden: **Een kwartje in de week nu is een rijksdaalder in de week later.** Het geld kan het gouvernement gebruiken bij de nieuwbouw plannen.

Zo zal de welvaart van nu ook van voordeel zijn, als deze generatie oud wordt. Wie heeft een concreet plan, welke expert geeft Curaçao zulk een plan, het zal een weldaad zijn voor het volk, een voordeel voor de staat zelf, opdat men later niet behoeft te zorgen voor vele armlastigen.

Ontvangen

Hedenmorgen ontvingen wij een fles „Guinness". Op Curaçao is de Heer B. G. Santine agent van de „Guinness" en de Heer J. A. J. Sprock distributor. Zoals men ons meldt, heeft de „Guinness" veel medische waarde.

NEDERLAND

KATHOLIEKE PARTIJ. GOSELING-VERSCHUUR FONDS.

Sinds de R. K. Staatspartij in 1941 door de Duitsers werd opgeheven, en haar financiën in beslag werden genomen, heeft de staatkundige organisatie der katholieken in Nederland, de Kath. Volkspartij geen deugdelijke financiële basis meer. Het Dr. Shaepman-fonds, een machtige steunpilaar van de partij, bezat ongeveer ƒ 1 millioen. Dat geld is hopeloos zoek; daarvoor in de plaats is nog slechts een vordering gekomen, die voor een groot deel dubieus kan worden geacht.

In dit opzicht zit de Volkspartij dus voor een financiële moeilijkheid. Men zou dit gedeeltelijk kunnen opvangen door een snelle afdracht van de contributies der afdelingen. Maar ieder, die met organisatie bekend is, ziet wel in dat ook dit zich niet zo snel voltrekt als het op papier wordt geprojecteerd. Het Bestuur van de K.V.P. heeft derhalve het plan opgevat een nieuw fonds te stichten, dat de naam van twee der grote voorvechters der oude staatkundige organisatie zal dragen: het Goseling—Verschuur—Fonds.

Zoals reeds gemeld, ligt het in de bedoeling in de tweede helft van Maart een partijraad bijeen te roepen, waar Prof. Romme verslag zou uitbrengen over zijn reis naar Indië. Vemoedelijk zal de fractie-voorzitter Vrijdag a.s. in ons land terugkeren, doch zekerheid daaromtent bestaat nog niet. Op de partij-raad zal dan niet alleen de Indische quaestie aan de orde komen, maar ook een reglementswijziging worden besproken en het reglement op de Jongeren-organisatie. De jongeren hebben — zo menen wij te weten — bezwaar tegen het voorstel van het partijbestuur, dat alleen leden van de jongerenorganisatie kunnen zijn, die de leeftijd van 18—25 jaar hebben. Hier is een zekere controverse te bespeuren in het begrip jongeren. De interpretatie van het begrip zal moeten worden vastgesteld.

NIEUWE BOEKEN.

De boekenmarkt in Nederland wordt schijnbaar overstroomd met nieuwe werken. Pater Pauwels O. P. kwam met een werk over „Bekering". Pieter van der Meer gaf zijn dagboek een zesde druk. Pater Sanders O.F.M. komt uit een nieuwe godsdienstleer. Een nieuwe katholieke psalmenvertaling gaf ons R. Huf.

De „Verscheurde Christenheid" van Anton van Duinkerken kreeg de zevende druk.

Kloosterman gaf een herdruk van zijn bijbelse geschiedenis.

De theoloog Steur gaf een boek over de sacramenten met de schone titel „Levende tekens van God".

Het nieuwe testament, het Petrus Canisius Bijbeltje kwam gelukkig ook weer gereed.

In de politiek gaat het over de dreigende oorlog, zoals blijkt uit de titel van een boek van Beveridge „Vrede en de vrees voor een nieuwe oorlog".

Indië heeft natuurlijk ook nog steeds de belangstelling. Veel locale geschiedenis boeken verschijnen er in de laatste tijd, waaruit mag blijken, dat de mensen tijdens de oorlog hun eigen land meer zijn gaan liefhebben en waarderen.

Er verscheen een biographie over de Gouverneur generaal van Heutsz.

De bekende historicus Romein schreef een studie over de biographie, een interessant onderwerp.

De regering gaf de tekst van Linggadjatie uit, met de toelichting van de commissie generaal en met de verklaring van de regering, dat is dus nummer één en nummer twee samen in een boekje voor een kwartje.

Mechanische werken verschijnen ook weer, evenzo als boeken over radio en andere techniek. Geneeskundige geeft niet veel publicaties.

De heren dokteren lezen en schrijven in andere talen. Is Nederlands te beperkt voor hun gebied?

Pater Axters gaat door met zijn uitgave over de Nederlandse mustieke poëzie.

Ovidius kreeg een Nederlandse vertaling en ook verschijnen er weer boeken in het Fries.

Hooft verscheen in herdruk naast Piet Paaltjes. Anton Coolen gaf een boek „Bevrijd vaderland", terwijl Maurits Sabbe een boek gaf met de wel uitzonderlijke titel: „Waarom ik niet krankzinnig ben". Van Schendel en Timmermans kregen herdrukken, terwijl Theun de Vries met twee nieuwe romans uitkwam.

Mauras Gogolj Antole France vinden nog Nederlandse vertalers.

O. Zalm wil een proeve leveren hoe men het onderwijs in de eerste drie klassen kan verbeteren. Het is een boek in de serie van frater Rombouts.

De schaker Fine gaf een nieuw schaakboek.

EERSTE KAMER OVER DE SPELLING.

Veel verzet tegen de nieuwvoorgestelde spelling was er onder de vroede vaderen niet te bespeuren. Vrij algemeen werd het toegejuicht dat de officiële schrijfwijze nu gaat aansluiten bij hetgeen de school sinds 12 jaar in practijk brengt, en ook vond het ter zake bereikte accoord tussen België en Nederland zonder uitzondering instemming. Dr. v. Velthoven, leeraar aan het Kath. lyceum te 's-Hertogenbosch, deed zelfs in een uitvoerig historisch overzicht over de spelling-quaestie van zijn grote ingenomenheid blijken, dat de indertijd afgewezen moties-Moller in het gelijk zijn gesteld en de spelling-Marchant van 1934 eindelijk in hoofdzaak zal zegevieren en de chaos, die ons zelfs met 5 officiële spellingen opknapte, wordt opgeruimd.

(Msb).

BEKENDMAKING.

I. Als prijs waartegen versche Visch op het Eiland Aruba ten hoogste mag worden te koop aangeboden, verkocht of geleverd, vast te stellen;

A. IN DEN KLEINHANDEL:

1. Visch, versch: (Koningsvisch, Redsnapper, Picuda en Meroe:
   - a. In hoeveelheden van 1 t/m 9 Kg. per Kg gewogen, op de steiger te Oranjestad . . . . f. 1.10
   - b. In hoeveelheden van 1 t/m 9 Kg. per Kg gewogen op de Openbare Markt te San Nicolaas . . . . „ 1.30
   - c. In hoeveelheden van 1 t/m 9 Kg. per Kg gewogen, op de Openbare Markt te Oranjestad of elders . . „ 1.20
2. CARITO, versch:
   - a. In hoeveelheden van 1 t/m 9 Kg. per Kg gewogen, op de steiger te Oranjestad . . . . „ 0.90
   - b In hoeveelheden van 1 t/m 9 Kg. per Kg gewogen, op de Openbare Markt te San Nicolaas . . . . „ 1.10
   - c. In hoeveelheden van 1 t/m 9 Kg. per Kg gewogen, op de Openbare Markt te Oranjestad of elders . „ 1.00
3. ALLE ANDERE SOORTEN VERSCHE VISCH:
   - a. In hoeveelheden van 1 t/m 9 Kg. per Kg gewogen, op de steiger te Oranjestad . . . . „ 0.80
   - b. In hoeveelheden van 1 t/m 9 Kg. per Kg gewogen, op de Openbare Markt te San Nicolaas. . . . „ 0.90
   - c. In hoeveelheden van 1 t/m 9 Kg. per Kg gewogen, op de Openbare Markt te Oranjestad of elders . „ 0.80

B. IN DEN GROOTHANDEL:

1. Visch, versch: (Koningsvisch, Redsnapper, Picuda en Meroe):
   - a. Bij verkoop in hoeveelheden van 10 Kg en meer, gewogen . . . . f. 1.00
2. Carito, versch: bij verkoop in hoeveelheden van 10 Kg en meer, gewogen . . . . „ 0.80
3. ALLE ANDERE SOORTEN VERSCHE VISCH:
   - a. Bij verkoop in hoeveelheded van 10 Kg. en meer (gewogen . . . . „ 0.75

II. Te bepalen dat deze Beschikkig in werking treedt op den 31sten Maart 1947, op welk tijdstip alle voorafgaande prijsvastellingen door den Gezaghebber van Aruba vervallen, voor zoover betreft, de in deze beschikking genoemde goederen.

De waarnemende Gezaghebber van Aruba

(w. g.) A. M. SHUTTE

Conferentie van Moskou in de Wereldpers

Na vele maanden van voorbereidingen zijn de Grote Vier thans in Moskou bijeengekomen. De verwachtingen van de wereld ten aanzien van deze conferentie zijn tamelijk sceptisch gestemd: de internationale pers (helaas bereikten de Russische commentaren ons tot op heden nog niet) bepaalt zich dan ook voornamelijk tot enkele sobere beschouwingen.

Hoewel deze conferentie in de eerste plaats ten doel heeft een

GEORGIJ MALINKOV.
Ondervoorzitter van de hoge raad van Rusland.

oplossing voor Duitsland (en Oostenrijk) te vinden, wordt zij in hoge mate beheerst door het zoeken naar een regeling voor de verhouding tussen de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie. Dit wordt nog te meer geaccentueerd doordat Engeland door de verzwakking van zijn internationale positie nog nauwelijks in staat kan worden geacht als een gelijkwaardige partner aan constructieve oplossingen van wereldproblemen mee te werken.

De Manchester Guardian (7.3) brengt naar voren, dat Frankrijk en verschillende andere Westelijke Geallieerden een zwak Duitsland wensen, waarbij de macht gedecentraliseerd is, opdat het niet nogmaals een militaire bedreiging kan worden. Engeland en de Verenigde Staten hebben enige sympathie getoond voor dat denkbeeld, maar aan de andere kant willen zij Duitsland zien als **een economische eenheid**, zodat het land niet langer op hun kosten hoeft te leven. Hierbij heeft blijkbaar nog niemand gedacht aan een manier om Duitsland economisch te verenigen, terwijl het politiek verdeeld wordt gehouden.

Wat moet nu de Engelse bijdragen voor de oplossing van dit probleem zijn? De Duitse quaestie is evens een diplomatieke: Bevin moet rekening houden met de wensen van Frankrijk en de andere Geallieerden. Diplomatie is zeer belangrijk, maar het is evereens belangrijk om niet met een regeling voor de dag te komen, die in de toekomst nog meer moeilijkheden zal veroorzaken dan op het moment vermeden worden.

Het Foreign Office is blijkbaar van oordeel dat Duitsland een centrale regering moet krijgen. Doch wie zal haar die macht onthouden? Wie zal souverein zijn? Het volk zonder twijfel; maar is dat dan het Duitse volk — of het Beierse volk, of het Saksische, het Rijnlandse, het Westfaalse volk? Als de „Länder" souverein zijn, zal de centrale regering slechts de macht kunnen oefenen die de „Länder" haar toekennen. Maar wat gebeurt er dan als zij meer macht aan die regering geven? Wat gebeurt er als de Sleeswijk-Holsteiners genoeg krijgen van de souvereiniteit van Sleeswijk-Holstein en deze voor een centrale Duitse souvereiniteit willen vervangen? Wie zal hen dat dan beletten? Dit zijn geen zuiver academische mogelijkheden en evenmin is het ondenkbaar dat een sterke centrale regering zou kunnen besluiten de macht en de souvereiniteit der verschillende staten voor zichzelf op te eisen. Ook dit is meer voorgekomen.

Het verlangen naar eenheid is in Duitsland reeds zeer oud en is in het grootste deel van de Duitse geschiedenis geen reactionaire aspiratie geweest, maar een progressieve, door het gehele volk gedragen wens, een beweging tegen het despotisme der vorsten. Waarschijnlijk zullen de Duitsers wel een vorm van federalisme willen accepteren, zolang voorzien wordt in een voor geheel Duitsland representatief Parlement (niet een raad van gedelegeerden der **verschillende** staten) en in een Duitse regering, die in staat is een effectieve nationale politiek te voeren, waarbij het den Duitsers vrij staat deze regering naar wens te veranderen. Wanneer zij alleen maar als een voorlopige veiligheidsmaatregel wordt geïnstalleerd, zal zij de één of andere dag vallen en in haar val vele hoopvolle instellingen meesleuren, misschien zelfs de hele fabriek van na-oorlogse democratie.

Wij mogen allen al geloven dat een Duitse „Kleinstaaterei" de Westelijke mogendheden veel moeilijkheden zal bezorgen, de Russen gaan er niet mee accoord. Blijven wij toch volhouden, dan zullen we een alliantie smeden tussen het Duitse nationalisme en de Russen met hun communistische partij. Hierdoor kan Duitsland verloren gaan voor de democratie, zoals deze door het Westen wordt opgevat.

De New Statesman and Nation (8.3) is van oordeel, dat het bereiken van een basis van overeenstemming zal afhangen van de Russische en Franse analyse der Anglo-Amerikaanse betrekkingen en van de politiek der Labour regering ten aanzien van de economische crisis. Wanneer de regering Engeland in de toekomst wenst te zien als de handhaver van het Amerikaanse kapitalisme, een leger op de been houdend, ver boven zijn economische kracht en in de hoop na de Presidentsverkiezing een nieuwe lening te verkrijgen, dan is al het gepraat over Duitse of Europese eenheid verspilde tijd en bovendien is het Engels-Franse verdrag dan het papier niet waard waarop het is geschreven. De beide grote blokken zullen dan voortgaan hun positie af te bakenen en te consolideren in een verscheurd Europa en Frankrijk zal even afhankelijk worden van Rusland als Engeland van Amerika.

Het alternatief is duidelijk. Wanneer de regering iedere verdere Amerikaanse subsidie buiten haar berekeningen sluit, kan zij ook niet doorgaan alleen de verantwoording te dragen voor de verdediging der Anglo-Amerikaanse belangen in Griekenland en in het Nabije Oosten. Wanneer zij besloten is, dat Engeland op eigen benen zal staan, dan moet de her-uitrusting van onze zware industrieën prioriteit worden verleend boven de vereisten voor de defensie. De socialistische slag om Engeland moet niet uitgevochten worden door troepen in Palestina en Egypte, maar door gedemobiliseerde soldaten in onze mijnen, onze gieterijen, onze molens.

Daarom zal de rol die Bevin speelt in Moskou niet zozeer bepaald worden door wat hij zegt aan de conferentie-tafel, dan wel door de daden van Attlee in Downing Street, wanneer het debat over de economische situatie heeft plaats gehad. Hij staat voor de frappante tegenstrijdigheid tussen het Witboek voor de defensie en het Economisch Overzicht. Wanneer de feiten in dit Overzicht juist zijn en geen ondersteuning van Amerika tegemoet gezien kan worden, zal hij de begroting van het leger aanzienlijk dienen te verminderen. Maar wordt deze begroting onveranderbaar geacht, dan moet de regering het land openlijk vertellen, dat zij vertrouwd op verdere economische bijstand van Amerika in ruil voor militaire diensten. Van dit punt alleen hangt het af, of Engeland in Moskou zal handelen als een Socialistische Europese mogendheid, of als een satelliet van Amerika.

De **Observer** (9.3) richt zich tot het viermogendhedenverdrag, **dat als vierde punt op de agenda** voor de conferentie vermeld staat. Dit verdrag, dat in de inleiding van de **Anglo-Franse alliantie** speciaal als „hoogst wenselijk" wordt aangeduid, is bedoeld, zoals men zich zal herinneren, om de Verenigde Staten, Engeland, Frankrijk en de Sovjet-Unie te verbinden tot een langdurige verplichting om de ontwapening van Duitsland door te zetten. Het oorspronkelijk aanbod van een dergelijke overeenkomst door Byrnes werd indertijd in Rusland ongunstig ontvangen, doch er zijn aanwijzingen dat men daar thans genegen zou zijn het in overweging te nemen.

Dit viermogendhedenverdrag zou in dezelfde betrekking tot de toekomstige regeling voor Duitsland moeten komen te staan, als het verdrag van Chaumont in 1814 stond tot de overeenkomst van het Wenen-Congres in 1815; dat wil zeggen, het moet „de vrede tussen de bondgenoten" waarborgen, die aan een werkelijke vrede tussen de vijanden moet voorafgaan. Hierdoor zou het gevaar van de Duitse quaestie verdwijnen, daar het de vier bondgenoten dan onmogelijk zou zijn het gebruik van Duitsland als gewapende vasal in een inter-Geallieerd conflict in overweging te nemen. Europa zou een nieuw machtsevenwicht verkrijgen, waardoor het uiterst moeilijk zal zijn het verdrag te breken.

Het revolutionnaire karakter van een dergelijke overeenkomst ligt in het feit, dat dit machtsevenwicht voor de eerste maal in de geschiedenis tot stand komt door de permanente bemoeiïngen van de Verenigde Staten in Europese aangelegenheden. Het zou de eerste langdurige Europese betrekking zijn van de Verenigde Staten, het zou het eerste verdrag zijn waarin de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie verenigd zijn, terwijl beiden bovendien voor de eerste maal verbonden zijn met Engeland en Frankrijk samen. Wanneer dit verdrag een realiteit werd, zou hierdoor met één slag een einde gemaakt kunnen worden aan de drie vrezen, die aan het welzijn van Europa en de vrede van de wereld in de weg staan: de West- en Oost Europese vrees voor Duitsland, de Duitse en West-Europese vrees voor Rusland; en de Russische vrees voor Duitsland en Amerika. Het zou in werkelijkheid de Magna Charta der Europese vrede in onze dagen worden.

De **Sunday Times** (9.3) neemt nogmaals de overeenkomst van Potsdam in beschouwing. De Westelijke Geallieerden wensten hierbij een verdeling van Duitsland zoveel mogelijk te vermijden. Zij stelden voorop, dat Duitsland behandeld moest worden als een economische eenheid en, wanneer wederom politieke lichamen waren ingesteld, eveneens als een politieke eenheid. Ten einde dit doel te bereiken deden zij de Sovjet-Unie veel consessies en stemden hierbij toe, dat zij bij wijze van herstelbetalingen de Duitse fabrieken in haar eigen zône mocht ontmantelen en naar Rusland zenden, terwijl bovendien werd toegestaan dat zij binnen bepaalde grenzen fabrieksuitrustingen uit de Britse en Amerikaanse zônes mocht eisen. **We weten het gevolg: Rusland speelde een beetje met de economische eenheid van Duitsland; zij ont**hield het voedsel uit Oost-Duitsland aan het Westen dat hiervan altijd gebruik had gemaakt; te zelfder tijd eiste zij zeer belangrijke industrie-uitrustingen uit de Westelijke zônes. Niets kon het beheer van de Britse zône makkelijk hebben gemaakt, als men denkt aan de enorme oorlogsschade in dit industrie-gebied. Maar het hoeft nauwelijks betoog, dat de moeilijkheden aanzienlijk worden vermeerderd door de overeenkomst van Potsdam en door de manier waarop de Russen hier voordeel uit trokken.

De Russen, die ten tijde van Potsdam niet in het minst van plan waren om mee te werken aan een verenigd Duitsland en hun eigen zône voortdurend gescheiden hebben willen houden, hebben zich tenslotte opgeworpen als de kampioenen voor de Duitse eenheid.

De enige nuttige economische eenheid, die tot dusver in Duitsland is bewerkstelligd, is die tussen de Britse en Amerikaanse zônes. De Russen zijn vrij zich hierbij te voegen, doch niemand veronderstelt dat zij dat zullen doen. Om deze eenheid effectief te laten werken is echter een betaalmiddel nodig. Het enig aanwezige, de mark, voldoet niet meer. Niemand die goederen heeft zal deze inwisselen voor Duitse marken, als hij het enigszins kan vermijden.

JOHN BELLENGER
Minister van Oorlog van Engeland.

De huidige situatie lijkt niet geschikt om een mark in omloop te brengen tegen een in Berlijn vastgestelde koers, die in alle zônes gelijke waarde heeft. Dit punt behoeft meer aandacht.

Reynolds News (9.3) wijst op de vele allianties die de laatste tijd zijn afgesloten en die allen één ding gemeen hebben. Zij zijn in de eerste plaats gericht tegen een herleving van het Duitse militairisme.

Het gevaar, dat Duitsland als het zijn kracht heeft weergekregen opnieuw een militaire bedreiging zal worden, is zeer reëel, maar niet op dezelfde manier als vroeger. Het is hoogst twijfelachtig of Duitsland in de toekomst nog eens in staat zal blijken alleen Europa te onderwerpen. Het gevaar van morgen zal een ander karakter dragen.

De oorlog heeft een nieuwe verdeling der krachten gebracht, een verandering in het machtsevenwicht. Maar de verandering is nog niet geheel voltrokken, de her-distributie is nog niet geconsolideerd.

Twee grote mogendheden, het kapitalistische Amerika en het communistische Rusland, ontmoeten elkaar in de wereld-balans. Er is nog geen evenwicht gevonden, waarbij beiden in vrede kunnen leven. Wanneer een oorlogsgevaar dreigt, dan komt dat niet door Duitsland, maar doordat deze twee wereldmachten zullen botsen, daar zij niet op vreedzame wijze dat evenwicht kunnen bereiken.

Het belang van Duitsland is, dat het door zijn bevolking van 80 millioen en zijn centrale positie in het hart van Europa in de toekomst dit evenwicht moet beïnvloeden. Wanneer de mogendheden het niet eens worden over de Duitse quaestie, **is een even**wicht onmogelijk en zal een toekomstige oorlog een ernstig gevaar blijven. Daarom is Duitsland het sleutelprobleem.

De besprekingen in Moskou zullen tonen of de mogendheden een overeenstemming kunnen bereiken, of dat zij hun geschillen zullen uitvechten in een in twee tegengestelde blokken verdeeld Europa, beiden worstelend om het bezit van een herrezen Duitsland, als een speerpunt of een bolwerk tegen den ander.

De gezichtspunten der Grote Vier behoeven niet zo ver uiteen te lopen als de pessimisten veronderstellen, zegt de **New York Herald Tribune** (7.3). Het principe van Duitslands politieke en economische eenheid is door allen erkend, behalve door Frankrijk, dat thans bereidheid toont tot een compromis. De quaestie van de structuur van de Duitse staat-centralisatie tegenover federalisatie — is relatief, niet absoluut, en kan het onderwerp voor onderhandelingen zijn. Verder is er algemeen overeenstemming, behalve weer van de kant van Frankrijk, dat de Duitse productie capaciteit moet worden opgevoerd boven het in Potsdam vastgestelde niveau, dat nader is uiteengezet in het ontmantelingsplan voor de Duitse industrie.

De fundamentele problemen, waarover de Amerikanen en de Russen van mening schijnen te verschillen, zijn de herstelbetalingen en de grenzen. De Amerikanen eisen dat de herstelbetalingen worden uitgekeerd uit kapitaalgoederen. De Russen wensen echter eveneens productie-goederen. Wanneer onze delegatie een opvoering van Duitslands productie-capaciteit bepleit, is het moeilijk te begrijpen, waarom men een deel van deze vermeerdering aan de Russen zou afstaan. Wat Duitslands Oostelijke grenzen betreft, het lijdt geen twijfel, dat de huidige regeling onbevredigend is. Doch de Russen beschermen deze grenzen, daardoor wordt het een belangrijk punt. De Westelijke Geallieerden hebben evenwel de Ruhr, waarin de Russen zeer veel belang stellen. Misschien is ook hier ruimte voor geven en nemen.

Ook de **Washington Post** (12.3) veronderstelt dat de Russen een stem willen hebben in het Geallieerde bestuur van de Ruhr. Maar die stem kan niet voor niets worden gegeven. Rusland moet, ten einde medezeggenschap te krijgen in de Ruhr, de andere mogendheden medezeggenschap geven in andere zaken, b.v. het voedsel uit Oost-Duitsland. Een dergelijke erkenning is ook vereist ten aanzien van de besprekingen over de herstelbetalingen.

Een groot aantal geschilpunten zal op een dergelijke manier moeten worden opgelost voor een vredesverdrag mogelijk is en, te oordelen naar het vastlopen van de afgevaardigden te Londen, de kans op oplossingen is verre van hoopvol. Des te meer reden voor Marshall om een soortgelijke politiek te volgen. Waar hij ons inziens vooral aan moet denken, is het bevorderen van de plannen voor West-Duitsland een op niet-exclusieve basis. Men kan er niet op blijven wachten tot de Russen bereid zijn de overeenkomst van Potsdam naar letter en geest na te leven. Europa kan zich geen hiaten permitteren. Dat heeft Byrnes reeds ontdekt. Hij bood de Geallieerden als geheel een verdrag van 25 jaar aangaande Duitsland aan, om daarna tot de afzonderlijke verdragen over te gaan (en Frankrijk en Engeland waren onverstandig hier niet op in te gaan). Op deze manier werd de Russische agressie vorig jaar gestopt. Thans zijn de ontbindende krachten waarschijnlijk sterker dan de krachten, die een wederopbouw voorstaan en het zal Marshalls eerste taak moeten zijn de wederopbouw weer aan de kop te brengen.

In hoeverre de Britse strategie nog onder Amerikaanse invloed staat, zal volgens de **Neue Zurcher Zeitung** (11.3) in Moskou blijken.

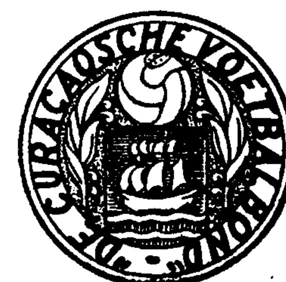
Daarmee is men op het tweede deel van de conferentie aangeland, dat met de samenkomst der vier Ministers niet direct te maken heeft.

Bevin en Marshall zullen zich nauwkeurig moeten uitspreken, wanneer zij de nauwe verstandhouding, die Byrnes in het leven heeft geroepen, willen bevestigen. Voor alles heeft Bevin echter de opdracht de herziening van het Brits-Russische verdrag te bewerkstelligen. Hierbij is beslissend, dat Londen wel de herziening van het betaande verdrag wenst, doch van de grondlegging van een nieuwe alliantie heeft afgezien. Het verbond dat zich alleen tegen Duitsland richt en tot Midden-Europa begrensd is, terwijl het er verder ten hoogste in voorziet, dat geen tegen de andere mogendheid gerichte verbindingen worden aangegaan, dat verdrag zal uitgebreid maar niet veranderd worden.

Verder reikende gesprekken over de Middellandse zee en de posities in het Nabije en Verre Oosten zullen hierdoor niet verhinderd worden, maar deze zullen waarschijnlijk een belemmering voor een buiten-Europese alliantie tussen Groot Britannië en de Sovjet-Unie opleveren. De samenwerking van de Engelsen met de Amerikanen in de Stille Oceaan is veel te eng en wordt te zeer bepaald door de belangen der Dominions, dan dat uit de conferentie in Moskou tijdens een algemene gedachtenwisseling een eventuele oplossing in groot verband zou kunnen voortvloeien.

Het laatste grote probleem van de onderhandelingen in Moskou is het viermogendhedenverdrag. Groot Britannië dringt hier met zeer veel klem op aan. Het zal verzoeken bij de verdragsbesprekingen met het Kremlin deze viermogendheden - overeenkomst op de voorgrond te plaatsen, zoals dit ook bij de Brits-Franse onderhandelingen gebeurd is.

R.V.D.

Sport Rubriek.

„Officiële Mededelingen" VAN De Curacaose Voetbalbond

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Van Zaterdag, 29 en Zondag, 30 Maart 1947.

Competitie A-klasse:

Jong Holland 1 — Transvaal 1 2—4.

Competitie Res. A-klasse:

S.U.B.T. 2 — Vitesse 2 (Niet doorgegaan) scheidsrechter niet opgekomen.
Veendam 2 — C.S.C. 2 3—1.
Jong Curaçao 2 — Sithoc 2 5—0.

Competitie Junioren:

Scherpenh. Jr. — S.U.B.T. Jr. 1—1.

VOORLOPIG PROGRAMMA VAN DE COMPETITIE

RIF STADION.
„A"-Klasse:
om 4.15 n.m.

Zaterdag, 12 April 1947:	S.U.B.T. 1 — Veendam 1
Zondag, 13 April 1947:	Jong Curaçao 1 — C.S.C. 1
Zaterdag, 19 April 1947:	Vitesse 1 — Transvaal 1
Zondag, 20 April 1947:	Sithoc 1 — Veendam 1
Zaterdag, 26 April 1947:	S.U.B.T. 1 — C.S.C. 1
Zondag, 27 April 1947:	Jong Holland 1 — Jong Cur. 1

VRIENDSCHAPPELIJKE WEDSTRIJDEN.

Zaterdag, 5 April 1947:	Arsenal (Aruba) — J. Curaçao
Zondag, 6 April 1947:	Arsenal (Aruba) — J. Holland

MUNDO NOBO
Competitie B-klasse:
om 4.15 uur n.m.:

Zondag, 13 April 1947:	M.Y.O.B. 1 — Arsenal 1
Zondag, 20 April 1947:	Volharding 1 — R.C.C. 1
Zondag, 27 April 1947:	S.V.A. 1 — P.S.V. 1

Competitie Res. A-klasse:
om 4.15 uur n.m.

Zaterdag, 12 April 1947:	Vitesse 2 — Jong Holland 2
Zaterdag, 19 April 1947:	S.U.B.T. 2 — Jong Curaçao 2
Zaterdag, 26 April 1947:	Transvaal 2 — Sithoc 2

Competitie Junioren:
om 10 uur v.m.

Zondag, 13 April 1947:	Jong Curaçao Jr. — Jong Holl. Jr.
Zondag, 20 April 1947:	Vitesse Jr. — S.U.B.T. Jr.
Zondag, 27 April 1947:	Sithoc Jr. — Jong Holland Jr.

SCHERPENHEUVEL.
Competitie Res. B-Klasse:
om 4.15 uur n.m.

Zondag, 13 April 1947:	Jong Curaçao 3 — Sithoc 3
Zondag, 20 April 1947:	S.V.A. 2 — Jong Curaçao 3

Competitie Junioren:
om 10 uur v.m.:

Zondag, 13 April 1947:	Scherpenheuvel Jr. — Sithoc Jr.
Zondag, 27 April 1947:	Scherpenh. Jr. — Jong Curaçao Jr.

ASIENTO-TERREIN.
Competitie B-klasse:
om 4.15 uur n.m.

Zondag, 6 April 1947:	Asiento 1 — R.C.C. 1
Zondag, 13 April 1947:	Asiento 1 — S.V.A. 1
Zondag, 27 April 1947:	Asiento 1 — M.Y.O.B. 1

MEDEDELINGEN:

RECTIFICATIE: OEFENLIJST PER 1 April 1947:
Stadion 2e en 4e Maandag van de maand moet zijn „Vitesse" in plaats van R.C.C.

INSCHRIJVINGEN:
S.U.B.T.: Oscar Alejandro Helbertina als gewoon lid.
M.Y.O.B.: L Mattheu Li als gewoon lid
S.I.T.H.O.C.: F. Lasten als gewoon lid.

VERZOEKEN TOT OVERSCHRIJVING: S.U.B.T. verzoekt overschrijving van R. Rampenburg, ex-lid van „C.S.C.". Deze vereniging heeft tegen de overschrijving geen bezwaar, volgens overgelegde verklaring.

NAAMSVERANDERING: L. Trinidad, gewoon lid van „Jong Holland" in **J. Martina.**

LIJST VAN OEFENDAGEN.
Deze indeling treedt in werking op 1 April 1947.

STADION:

1e en 3e Maandag:	S.U.B.T.
2e en 4e Maandag:	Vitesse.
1e en 3e Donderdag:	Jong Holland
2e en 4e Donderdag:	C.S.C.

MUNDO NOBO:

1e en 3e Maandag:	Volharding.
2e en 4e Maandag:	M.Y.O.B.
1e en 3e Dinsdag	Sithoc.
2e en 4e Dinsdag	Sithoc Jr.
1e en 3e Woensdag	R.C.C
2e en 4e Woensdag	Jong Holland Jr.
1e en 3e Donderdag:	Jong Curaçao.
2e en 4e Donderdag:	Jong Curaçao Jr.
1e en 3e Vrijdag	Transvaal.
2e en 4e Vrijdag	P.S.V.
1e en 3e Zaterdag	De West.
2e en 4e Zaterdag	Arsenal.

HET BESTUUR BEHOUDT ZICH HET RECHT VOOR VERENIGINGEN, DIE VAN DE GEBODEN OEFENGELEGENHEID GEEN GEBRUIK MAKEN, VAN DE OEFENLIJST TE LATEN VERVALLEN EN DE OEFENDAG AAN ANDERE VERENIGINGEN AF TE STAAN.

DE ELFTALLEN VOOR DE MAAND APRIL 1947 ZULLEN DE VOLGENDE WEEK WORDEN GEPUBLICEERD, WEGENS GEBREK AAN PLAATSRUIMTE.

HET BESTUUR.